

[Robert Mikkelsen.]

gældende, end der faktisk er blevet Tale om, og det har, som sagt, sikkert medvirket til, at de Forslag, der blev fremsat om en mere konsekvent Beskatning, blev afvist.

Jeg tror, at Tingets Medlemmer med den største Interesse vil høre den højtærede Ministers Mening om det triste Resultat af denne Lov, der er Hovedloven i den højtærede Ministers Embedsperiode.

F. nansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker Udvalget for det udførte Arbejde og skal om de førte Forhandlinger kun sige, og jeg fuldt ud kan godkende den Fremstilling, der er givet af Udvalgets ærede Ordfører.

Til de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. V. Buhl, skal jeg først sige, at det er jo rigtigt, at Eengangsskatten, saa vidt man nu skønner, vil indbringe væsentligt mindre, end man havde beregnet, dengang den blev vedtaget. Jeg maa dog sige, at de Tal, det ærede Medlem nævnte for Beregningerne dengang, nemlig 600 Mill. Kr. for Stigningsafgiften og 700 Mill. Kr. for Stabiliseringslaanet, saa vidt jeg erindrer, var Maksimumstal. Jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at man dengang skønnede, at Provenuet vilde blive mellem 1 Milliard Kr. og de 1,3 Milliard Kr., som det ærede Medlem nævnte, saaledes at det altsaa er Maksimumsskønnet, det drejede sig om. Men det er rigtigt, at Provenuet alligevel er blevet væsentligt mindre, end vi dengang skønnede.

Maa jeg her, inden jeg gaar videre i mit Svar til det ærede Medlem Hr. V. Buhl, besvare det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen om, hvad Aarsagen kan være til, at Skønnet paa dette Omraade afveg saa meget fra det faktiske. Jeg vil derom gerne sige, at det har jo været en overmaade vanskelig Opgave at afgive et blot nogenlunde realistisk Skøn over en Skat som den, der her er Tale om. For vel har man skønsomt Overslag over Formuerne omtrent til enhver Tid, men for det første har man ikke Skøn over deres Fordele paa individuelle Personer, i hvert Fald ikke et Skøn, der er blot nogenlunde à jour, og for det andet — og her kommer jeg til det vigtigste — har man aldrig nogen Sunde før i vor Skattelovgivning haft Brug for et Skøn over, hvor meget en Persons Formue er steget i de sidste 7—8 Aar. Selv om man ved ikke blot, hvor store Formuerne i Landet er, f. Eks. ved Udgangen af Aaret 1945, og selv om man ogsaa vidste, hvor store Formuerne i Landet tilsammen var i 1939, som var Basisaaret, saa kan man ikke deraf

direkte slutte noget om, hvad en Formuestigningsafgift vil indbringe. For at vide det maa man vide, hvad de enkelte Formueejere, som ejer saa og saa meget i 1945, hver for sig ejede i 1939. Med andre Ord: de Folk, der havde store Formuer i 1945, var det ogsaa dem, der havde store Formuer i 1939? I saa Fald skal de ikke betale ret meget i Stigningsafgift. Men var de store Formueejere i 1945 for en stor Del Folk, der kun havde smaa Formuer i Basisaaret, maatte Skatten jo indbringe langt mere. Dette kunde man ikke vide noget om, og derfor viser det sig ogsaa, at Overslagene blev saa løse, som de maatte blive.

Da der nu blev refereret til Professorudvalget, skal jeg minde om, at vi i dette Udvalg havde fuld Klarhed over, hvor usikkert det hele var. Jeg minder om, at det Skøn, vi opstillede over den Skala, vi satte i Spidsen for vort Forslag, gik ud paa, at det vilde indbringe mellem 1,5 og 3 Milliarder Kr. Maksimumsskønnet var altsaa dobbelt saa stort som Minimumsskønnet.

Maa jeg saa ikke sige til det ærede Medlem Hr. V. Buhl, at da han talte om det Ændringsforslag, hans Parti havde stillet, var det, som om han gik med Harefod hen over de Reduktioner, der vilde komme i dette Forslags Provenu som Følge af, at Skønnet over Formuerne havde vist sig at være for optimistisk. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det ærede Medlem maa dog som gammel Skattemand kunne forstaa, at i hans Forslag, hvor der var større Satser end i det gennemførte, vilde Nedslaget paa Grund af de faktiske Formuestigninger vel have været absolut set mindre, men relativt langt større, end de vil efter det beskednere Forslag med lavere Satser, som nu er blevet gennemført. Det vil sige, at det procentvise Nedslag i Provenuet efter Socialdemokratiets Forslag vilde være blevet væsentligt større end efter det gennemførte Forslag. Jeg maa derfor betragte de 1 400 Mill. Kr., det ærede Medlem nu anslog som Provenuet af det socialdemokratiske Forslag, som værende meget langt fra Virkeligheden. Jeg skulde tro, at 1 Milliard er nærmere ved denne, men det er naturligvis kun et Skøn.

Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det, vi gennemførte, var utilstrækkeligt til Sanering, skal jeg derom gøre enkelte Bemærkninger, som ogsaa angaar det Spørgsmaal, der blev rettet af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen. For det første vil jeg gerne sige, at med den Udvikling, der har været i Udenrigshandelen, er en meget betydelig Del af de ledige Penge blevet